

6. На Българския Князь се дава титлата — СВѢТЛОСТЪ, а на наследника на прѣстола титлата — СИЯТЕЛСТВО.

7. Безъ съгласието на Великото Народно Събрание Българския Князь не може да бжде сѣщевременно управителъ на друга нѣкоя държава.

8. Лидето на Князя е священно и неприкосновено.

9. Законодателната власть принадлежи на Князя и на народното прѣдставителство.

10. Князьтъ утвърждава и обнародва приетитѣ отъ Народното Събрание закони.

11. Князьтъ е върховенъ началникъ на всички военни сили въ Княжеството, както въ мирно, така и въ военно врѣме. Онъ раздава военнитѣ чинове по закона. Който постѣпя въ военна служба, дава клетва, че ще да е вѣренъ Князю.

12. Исполнителната власть принадлежи Князю; вситѣ органи на тая власть дѣйствуватъ отъ негово име и подъ неговъ върховенъ надзоръ.

13. Сждебната власть въ всичката нейна ширина принадлежи на сждебнитѣ мѣста и лица, които дѣйствуватъ отъ името на Князя. Отношенията на Князя къмъ тия мѣста и лица се опрѣдѣляватъ чрѣзъ особни наредби.

14. Князьтъ има право да смекчава или да отмѣнява наказанията спроти начина, който е опрѣдѣленъ въ правилата на криминалното сждопроизводство.

15. Князьтъ има право за помилованье въ криминалнитѣ дѣла. А правото за аминистия принадлежи на Князя заедно съ Народното Събрание.